

ساخت پوشش آبگریز کامپوزیتی روی سطح آلومینیوم

امیرحسین شیخعلی^۱، علیرضا فرزانه^۲، سجاد بورقان فراهان^۳

^۱. دانشگاه صنعتی مالک اشتر (دانشجوی دکتری مهندسی مواد)

^۲. دانشگاه صنعتی مالک اشتر (کارشناسی ارشد مهندسی مواد)

^۳. دانشگاه تربیت مدرس (کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک)

چکیده

روش‌های مختلفی برای ساخت سطوح آبگریز بکار برده شده است. از مهم‌ترین و کاربردی‌ترین راه‌های ساخت یک ماده آبگریز، تولید یک کامپوزیت پلیمری آبگریز است. به این ترتیب که به بستر پلیمری موردنظر یک فیلر (پُرکننده) آبگریز یا فوق آبگریز افزوده شود سیلیکا ایزوژل‌ها خواص آبگریزی زیادی از خود نشان می‌دهند و با خاصیت عایق حرارتی و گرمایی بسیار عالی شناخته شده‌اند. با توجه به آب‌دوست بودن پلی‌استر، می‌توان با افزودن ایزوژل آبگریز به آن، میزان آبگریز بودن پلی‌استر را افزایش داد و در نهایت به یک کامپوزیت آبگریز دست یافت. بیشترین خاصیت آبگریزی مربوط به رزین پلی‌استر حاوی پودر سیلیکا ایزوژل برابر با ۹۸٫۶۳ درجه است. مدول الاستیسیته این کامپوزیت براساس آزمون کشش معادل ۴/۲GPa بدست آمد. درحالی‌که بیشترین زاویه تماس قطره روی کامپوزیت اپوکسی سیلیکا ایزوژل برابر با ۹۶٫۷ درجه است. مدول الاستیسیته این کامپوزیت براساس آزمون کشش معادل ۳/۵GPa بدست آمد که کمتر از رزین پلی‌استر است. براساس آزمایش‌های آبگریزی و بررسی خواص مکانیکی صورت گرفته، می‌توان دریافت که کامپوزیت‌های فوق قابلیت کاربرد برای ایجاد سطوح آبگریز را دارند. اگرچه این بررسی‌ها به تنهایی برای این ادعا کافی نبوده و مراحل تکمیلی آن در حال حاضر در حال انجام می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: پوشش آبگریز؛ آلومینیوم، هیدروژل؛ پلی‌استر؛ اپوکسی؛

مقدمه

برای بهبود مقاومت در برابر خوردگی، سطوح با خاصیت آبگریزی ساخته شده که گسترش خوردگی را به خصوص در محیط مرطوب کاهش داده است. سطح فوق العاده آبگریز با انرژی آزاد سطح کم می تواند مقاومت در برابر خوردگی فلزات را بهبود بخشد. بنابراین ساخت فیلم پایدار فوق العاده آبگریز روی آلیاژ آلومینیوم به عنوان اصلاح کننده مقاومت در برابر خوردگی شناخته شده است [۱].

روش های مختلفی برای ساخت سطوح آبگریز بکار برده شده است. از مهم ترین و کاربردی ترین راه های ساخت یک ماده آبگریز، تولید یک کامپوزیت پلیمری آبگریز است. به این ترتیب که به بستر پلیمری مورد نظر یک فیلر (پرکننده) آبگریز یا فوق آبگریز افزوده شود. انتخاب بستر تا حد زیادی به شرایط کاری بستگی دارد. ایروژل ها موادی فوق سبک با ساختار سلولی باز هستند که با توجه به امکان دستیابی به تخلخل بسیار بالا می توان از آنها در تولید کامپوزیت های سبک و با خواص منحصر به فرد استفاده کرد. خواص مطلوب ایروژل ها عبارتند از: عایق الکتریکی خوب، ضریب دی الکتریک کنترل شده، عایق حرارتی فوق العاده و غیره.

در صورت افزودن ایروژل به بستر رزین، می توان این انتظار را داشت که هم سازه پلی استری ما بسیار سبک شود و هم، همزمان مقاومت ضربه ای آن بالا رود، از طرفی با توجه به خاصیت ایروژل ها، کاهش ضریب انتقال حرارت را نیز خواهیم داشت، یعنی مقاومت حرارتی کامپوزیت افزایش می یابد و می توان انتظار داشت مقاومت تسلیم در برابر فشار نیز افزایش یابد، که در واقع می توان این افزایش در "مقاومت تسلیم در برابر فشار" را به جلوگیری از شروع و رشد ترک توسط ایروژل ها نسبت داد [۲].

از بین ایروژل های مختلف، سیلیکا ایروژل مناسب ترین و در دسترس ترین ایروژل جهت انجام کار است. سیلیکا ایروژل در دو نوع آب دوست و آبگریز در دسترس می باشد. با توجه به آب دوست بودن پلی استر، می توان با افزودن ایروژل آبگریز به آن، میزان آبگریز بودن پلی استر را افزایش داد و در نهایت به یک کامپوزیت آبگریز دست یافت. دستیابی به یک کامپوزیت آبگریز با بستری از پلی استر، می تواند کاربرد عمده ای در پوشش های سطحی داشته باشد، برای مثال، پوشش سطح خارجی قطعات که از کامپوزیت پلی استر تهیه شده، در تماس شدیدی با محیط مرطوب و در نتیجه محیط خورنده قرار دارد و اگر بجای کامپوزیت های متداول، از کامپوزیت آبگریز استفاده شود، عمر لایه پوششی خارجی تا حد زیادی افزایش می یابد. خواص صوتی آن نیز به گونه ای است که می تواند امواج را جذب کرده و سرعت آنها را کاهش دهد. بنابراین به نظر می رسد که در صنعت هوافضا به صورت انبوه کاربرد داشته باشد.

ایروژل ها خواص فیزیکی، حرارتی و نوری قابل توجهی از خود نشان می دهند. به منظور بهبود انعطاف پذیری، تقویت فیبر یا فرآیند اتصال عرضی (کراس لینک کردن) را می توان در این ماده انجام داد. استحکام فشاری ویژه ایروژل کراس لینک شده از فولاد، آلومینیوم و فایبر گلاس بیشتر است و با کامپوزیت گرافیک مورد استفاده در صنایع هوافضا قابل مقایسه است. مدول الاستیک نسبتاً بالا و استحکام فشاری مطلوب به همراه هدایت حرارتی پایین باعث شده تا سیلیکا ایروژل ها تبدیل به موادی با چند کاربرد برای کاربردهای متفاوت نظیر تانک های

سوخت برودتی شده باشند. از مشخصات مکانیکی ابروژل‌ها مشخص است که این مواد دارای خواص خوب فشاری، کششی و برشی هستند و نیز انتقال حرارتی پایینی نیز دارند. نمونه‌های ابروژل نهایتاً در ۷۷٪ تنش فشاری دارای استحکام فشاری نهایی ۱۸۶ MPa هستند [۳].

تلاش‌های هماهنگی برای بهبود استحکام مکانیکی ابروژل با افزودن فاز دوم به آن انجام شده است. یکی از این روش‌ها از طریق ترکیب الیاف سیلیکا به ابروژل است. آزمایش‌ها نشان می‌دهد که زمانی که ۱۰٪ وزن از این الیاف اضافه شده است، مدول و استحکام الاستیک ۸۵٪ و ۲۶٪ به ترتیب افزایش یافته است [۴]. ساده‌ترین راه افزایش قدرت ابروژل‌ها افزایش چگالی این مواد است. رویکرد دیگر در تقویت سیلیکا ابروژل استفاده از یک روند پیری است، که می‌تواند به روش‌های مختلف رخ دهد. طی این فرآیندها مدول الاستیک محصولات ابروژل نهایی تقریباً ۲ درجه افزایش یافته است. تقویت پلیمر تأثیر قابل توجهی در انتقال حرارت از سیلیکا ابروژل ندارد [۵].

مواد و روش تحقیق

روش کار در فرآیند ساخت کامپوزیت (پلی‌استر یا اپوکسی) / سیلیکا ابروژل تقریباً مشابه سایر کامپوزیت‌ها است. ابتدا رزین پلی‌استر / اپوکسی را به همراه عامل سخت‌کننده مخصوص آن تهیه می‌کنیم. در مورد سیلیکا ابروژل هم می‌توان به صورت آماده آن را تهیه کرد و هم می‌توان در محیط آزمایشگاهی آن را تولید نمود. البته بایستی دقت شود که در هر دو مورد به سیلیکا ابروژل آبگریز نیاز می‌باشد. پس از تهیه مواد اولیه، اساسی‌ترین قسمت کار، پودر کردن گرانول‌های سیلیکا ابروژل است. باید پودری یکدست و در ابعاد نانو (کمتر از ۲۰۰ نانومتر و بیشتر از ۲۰ نانومتر) داشته باشیم. برای این کار از آسیاب ماهواره‌ای استفاده می‌شود. پس از پودر شدن ابروژل‌ها و اطمینان از اندازه موردنظر آن‌ها، فرآیند تولید کامپوزیت آغاز می‌شود.

با توجه به درصدهای جرمی هدف گذاری شده از قبل، سیلیکا ابروژل را با رزین مخلوط می‌کنیم و با استفاده از همزن مکانیکی و با شدت نسبتاً بالا سعی می‌کنیم به بالاترین و یکنواخت‌ترین توزیع برسیم. حال باید حباب زدایی انجام شود که این کار را با استفاده از یک آون انجام می‌دهیم. پس از عدم وجود حباب، سخت‌کننده را اضافه کرده و منتظر پخت کامل رزین می‌مانیم. پس از آن کامپوزیت (پلی‌استر / اپوکسی) / سیلیکا ابروژل بدست می‌آید و روی سطح قطعه آلومینیومی اعمال می‌شود. در نهایت می‌بایست آزمایش‌های مختلفی روی این کامپوزیت‌ها انجام شود تا از خواص آبگریزی آن اطلاع حاصل شود.

تست آبگریزی^۱ نمونه‌های ساخته شده

آبگریزی یک پدیده فیزیکی در مولکول‌ها است که از آب دوری می‌کنند. مولکول‌های آبگریز غیر قطبی هستند و به همین خاطر تمایل به دیگر مولکول‌ها و حلال‌های غیر قطبی دارند. این مولکول‌های آبگریز در درون

^۱ Hydrophobic Test

آب، به هم پیوسته و تشکیل می‌دهند. متقابلاً آب بر روی سطوح هیدروفوب زاویه تماس بسیار بزرگی به خود می‌گیرد و به شکل قطره‌های کروی درمی‌آید. مثال‌هایی از مولکول آبرگیز شامل نفت، روغن و چربی می‌باشند. طبق اصول ترمودینامیک، ذرات به سطوح پایین‌تر انرژی تمایل دارند. آب یک مولکول قطبی است و از خصلت‌های شگرف آن این است که توانایی ایجاد پیوند هیدروژنی دارد. اما مولکول‌های آبرگیز به علت غیر قطبی بودن نمی‌توانند با مولکول‌های آب پیوندی ایجاد کنند. در نتیجه از هم دور شده تا جایی که مولکول‌های آب باهم پیوند ایجاد می‌کنند، سطوح برخورد بین دو نوع مولکول به کمینه و حداقل رسیده و پدیده جداشدگی ایجاد می‌شود.

زاویه تماس در بحث آبرگری به زاویه‌ای گفته می‌شود که آخرین لبه یک مایع با سطح زیرین خود ایجاد می‌کند. هر چه این زاویه بزرگ‌تر باشد، نسبت آبرگیز بین دو ماده بیشتر است. مثلاً قطره آب بر روی برگ نیلوفر آبی حجم کروی‌تری به خود گرفته و زاویه بازتری ایجاد می‌کند. هر چه این زاویه بازتر باشد احتمال تر شدن سطح زیرین کم‌تر می‌شود.

در این قسمت از فرایند ساخت، از نمونه‌های ساخته شده در آزمایشگاه تست آبرگری گرفته شده که این کار در آزمایشگاه سیستم‌های اندازه‌گیری (گروه ساخت و تولید دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه تربیت مدرس) انجام شده است. برای این منظور از دوربین دیجیتال استفاده شده که پس از گرفتن عکس از قطره با وضوح بالا، این تصویر را توسط نرم‌افزار (نرم‌افزار مخصوص دوربین) و با استفاده از سه نقطه پردازش کرده و زاویه تماس قطره با سطح اندازه‌گیری می‌شود. برای انداختن قطرات روی سطوح ساخته شده و سپس عکس گرفتن از آن‌ها و پردازش آن‌ها، از وسیله‌ای تحت عنوان تفنگ چکاندن قطره استفاده شده است.

مراحل کار بدین صورت است که ابتدا دوربین را با استفاده از پورت مخصوص به کامپیوتر متصل می‌کنیم. لازم به ذکر است که این دوربین فوق‌العاده حساس بوده و بدون نرم‌افزار مربوطه کارآیی ندارد به همین دلیل بایستی برای گرفتن عکس و روشن شدن نور دوربین (برای کیفیت عکس)، دوربین را به کامپیوتر وصل می‌کنیم و نرم‌افزار را اجرا نموده تا از اتصال سخت‌افزار به نرم‌افزار اطمینان حاصل شود.

دوربین را با استفاده از پایه در ارتفاع مشخصی که مدنظر است ثابت می‌نماییم. قطعه‌ای که می‌خواهیم روی آن تست آبرگری را انجام دهیم روی سطح صاف و جلوی دوربین قرار داده و با استفاده از غلتک تعبیه شده روی دوربین جهت تنظیم وضوح (Focus)، وضوح سطح را در بهترین حالت قرار می‌دهیم. لازم به ذکر است که برای داشتن تصاویری با وضوح بالا، در پشت قطعه نیز نوری با تمرکز روی قطره قرار داده تا کیفیت تصویر قطره در بهترین حالت خود قرار داشته باشد.

درون یک ظرف مقداری آب ریخته و با استفاده از قطره‌چکان مخصوص قطره‌ای آب روی سطح مورد نظر می‌اندازیم. با استفاده از نرم‌افزار از قطره عکس گرفته و این تصویر برای پردازش آماده است. همان‌طور که ذکر شد، این نرم‌افزار که مخصوص دوربین است، خود دارای قابلیت پردازش قطره توسط سه نقطه است. سه نقطه مورد نظر روی قطره را مشخص کرده و نرم‌افزار زاویه تماس قطره با سطح را با دقت بالا اندازه‌گیری می‌کند.

تصویر مورد نظر را ذخیره کرده و قطعه دیگر را جهت انجام این آزمایش روی سطح و بین دوربین و نور متمرکز قرار می‌دهیم و این عملیات را به ترتیب برای قطعات بعدی نیز انجام می‌دهیم.

هدف از ساخت این کامپوزیت، آبگریز کردن آن است. در این آزمایش علاوه بر اینکه رسیدن به این هدف بررسی شده است؛ بهترین زاویه تماس را ثبت کرده و پیرو آن درصد وزنی پودر سیلیکا ابروژل مخصوص آن سطح را به عنوان درصد بهینه از پودر برای سطح کامپوزیت با بیشترین آبگریزی نتیجه‌گیری می‌نماییم. علاوه بر آن بایستی دقت شود که زاویه تماس قطره با سطح رزین پلی‌استر/ اپوکسی که به تنهایی و بدون پودر سیلیکا ابروژل آبگریز پخت شده، به عنوان کران پایین آزمایش و برای محاسبه کران بالا یک‌تکه از گرانول سیلیکا ابروژل آبگریز تهیه شده است و زاویه تماس قطره آب با این گرانول را به عنوان کران بالا ثبت کرده (منظور از کران پایین و بالای آزمایش این است که در کران پایین ما هیچ‌گونه آبگریزی را شاهد نبوده و بدترین حالت را داریم و در کران بالا که میزان آبگریزی گرانول سیلیکا ابروژل است، بهترین آبگریزی را داریم) و در ادامه روند آبگریزی را برای کامپوزیت‌ها با درصدهای مختلف مشاهده می‌کنیم. زاویه تماس قطره آب با گرانول سیلیکا ابروژل آبگریز طبق تصویر برابر با ۱۱۷٫۹۵ درجه است (شکل ۱).

نتایج و بحث

ابروژل اولین بار توسط استیون کیستلر در سال ۱۹۳۱ ساخته شد و اولین نوع ابروژل‌ها از نوع سیلیکا ابروژل‌ها بودند. شفافیت سیلیکا ابروژل‌ها مزیت مهم آن‌ها در کاربردهای مختلف است. سیلیکا ابروژل‌ها خواص آبگریزی زیادی از خود نشان می‌دهند و با خاصیت عایق حرارتی و گرمایی بسیار عالی شناخته شده‌اند. به‌طور کلی ابروژل‌ها عایق‌های صوتی بسیار خوبی هستند به‌طوری‌که انتقال صوت در ابروژل‌ها به نوع گاز درون شبکه‌ای، دانسیته و به‌طور عمده به بافت ماده اولیه بستگی دارد. دامنه و سرعت امواج صوتی در این ترکیبات کاهش می‌یابد. سرعت امواج طولی صوت در حدود ۱۰۰ متر بر ثانیه است. این خاصیت، سیلیکا ابروژل‌ها را برای کاربرد در مقاومت‌های صوتی، تقویت‌کننده‌های مافوق صوت و ... مناسب می‌سازد [۶].

خواص آبگریزی کامپوزیت پلی‌استر-سیلیکا ابروژل

با توجه به سه‌نقطه انتخابی برای محاسبه زاویه تماس، زاویه تماس قطره با سطح مواد ساخته شده از رابطه (۱) محاسبه می‌شود:

$$(1) \quad (\text{زاویه محاسبه شده} - 180) = \text{زاویه تماس}$$

زاویه تماس قطره آب با سطح رزین پلی‌استر که در آن پودر سیلیکا ابروژل وجود ندارد، برابر با ۴۱٫۶۵ درجه است (شکل ۲). نتایج حاصل از زاویه تماس قطره آب با کامپوزیت پلی‌استر سیلیکا ابروژل در شکل ۳ ارائه شده است. همانطور که ملاحظه می‌شود بیشترین خاصیت آبگریزی مربوط به ۱/۵ درصد وزنی است که زاویه تماس

قطره آب طبق شکل ۴ برابر با ۹۸,۶۳ درجه است. مدول الاستیسیته این کامپوزیت براساس آزمون کشش معادل ۴/۲GPa بدست آمد.

خواص آبرگری کامپوزیت اپوکسی-سیلیکا ابروژل

با توجه به سه نقطه انتخابی برای محاسبه زاویه تماس، زاویه تماس قطره با سطح مواد ساخته شده از رابطه (۲) محاسبه می شود:

$$(۲) \quad (۲/زاویه محاسبه شده) = زاویه تماس$$

زاویه تماس قطره آب با سطح رزین که در آن پودر سیلیکا ابروژل وجود ندارد، طبق شکل ۵ برابر با ۴۳,۳ درجه است. نتایج حاصل از زاویه تماس قطره آب با کامپوزیت اپوکسی سیلیکا ابروژل در شکل ۶ مشخص است. همانطور که ملاحظه می شود بیشترین خاصیت آبرگری مربوط به ۲ درصد وزنی است که زاویه تماس قطره آب طبق شکل ۷ برابر با ۹۶,۷ درجه است. مدول الاستیسیته این کامپوزیت براساس آزمون کشش معادل ۳/۵GPa بدست آمد که کمتر از رزین پلی استر است.

خواص مکانیکی و ضریب انتقال حرارت برای کامپوزیت‌های بر پایه پلی استر و اپوکسی، بطور خلاصه در جدول ۱ گزارش شده است. بر اساس آزمایش‌های آبرگری و بررسی خواص مکانیکی صورت گرفته، می توان دریافت که کامپوزیت‌های فوق قابلیت کاربرد برای ایجاد سطوح آبرگیز را دارند. اگرچه این بررسی‌ها به تنهایی برای این ادعا کافی نبوده و مراحل تکمیلی آن در حال حاضر در حال انجام می باشد.

نتیجه گیری

- (۱) از مهم ترین و کاربردی ترین راه‌های ساخت یک ماده آبرگیز، تولید یک کامپوزیت پلیمری آبرگیز است. به این ترتیب که به بستر پلیمری مورد نظر یک فیلر (پرکننده) آبرگیز یا فوق آبرگیز افزوده شود.
- (۲) شفافیت سیلیکا ابروژل‌ها مزیت مهم آن‌ها در کاربردهای مختلف است. سیلیکا ابروژل‌ها خواص آبرگری خوبی دارند و با خاصیت عایق حرارتی و گرمایی عالی شناخته شده‌اند.
- (۳) با توجه به آب دوست بودن پلی استر، می توان با افزودن ابروژل آبرگیز به آن، میزان آبرگیز بودن پلی استر را افزایش داد و در نهایت به یک کامپوزیت آبرگیز دست یافت. دستیابی به یک کامپوزیت آبرگیز با بستری از پلی استر، کاربرد عمده‌ای در پوشش‌های سطحی دارد.
- (۴) بیشترین خاصیت آبرگری کامپوزیت پلی استر سیلیکا ابروژل مربوط به ۱/۵ درصد وزنی است که زاویه تماس قطره آب طبق شکل ۴ برابر با ۹۸,۶۳ درجه است. مدول الاستیسیته این کامپوزیت براساس آزمون کشش معادل ۴/۲GPa بدست آمد.

۵) بیشترین خاصیت آبگریزی کامپوزیت اپوکسی سیلیکا ایروژل مربوط به ۲ درصد وزنی است که زاویه تماس قطره آب طبق شکل ۷ برابر با ۹۶,۷ درجه است. مدول الاستیسیته این کامپوزیت براساس آزمون کشش معادل ۳/۵GPa بدست آمد که کمتر از رزین پلی استر است.

۶) بر اساس آزمایش‌های آبگریزی و بررسی خواص مکانیکی صورت گرفته، می‌توان دریافت که کامپوزیت‌های فوق قابلیت کاربرد برای ایجاد سطوح آبگریز را دارند. اگرچه این بررسی‌ها به تنهایی برای این ادعا کافی نبوده و مراحل تکمیلی آن در حال حاضر در حال انجام می‌باشد.

مراجع

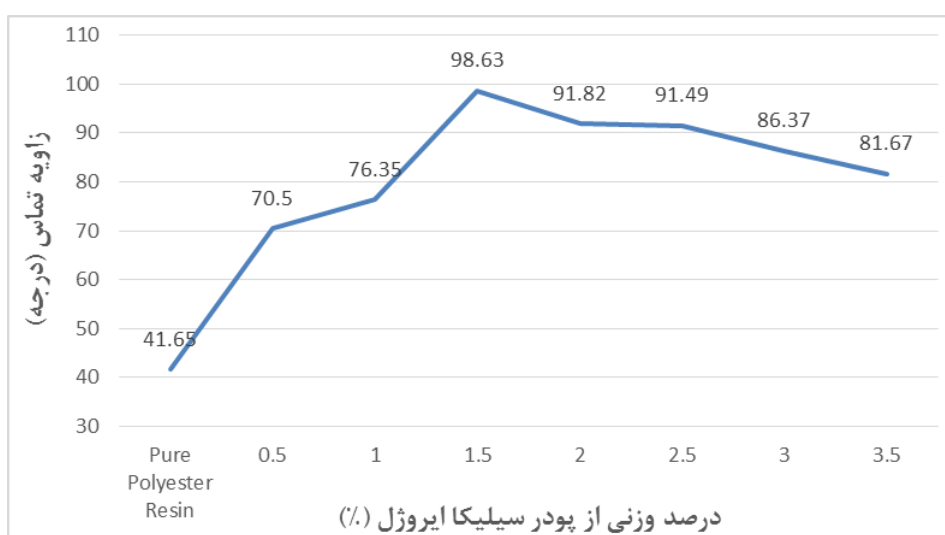
- [1] Y. Liu, X. Yin, J. Zhang, S. Yu, Z. Han, and L. Ren, "A electro-deposition process for fabrication of biomimetic super-hydrophobic surface and its corrosion resistance on magnesium alloy," *Electrochimica Acta*, vol. 125, pp. 395-403, 2014.
- [2] Y. Liu, J. Liu, S. Li, Z. Han, S. Yu, and L. Ren, "Fabrication of biomimetic super-hydrophobic surface on aluminum alloy," *Journal of Materials Science*, vol. 49, pp. 1624-1629, 2014.
- [3] S. Roy and A. Hossain, "Modeling of Stiffness, Strength, and Structure–Property Relationship in Crosslinked Silica Aerogel," in *Multiscale Modeling and Simulation of Composite Materials and Structures*, ed: Springer, 2008, pp. 463-494.
- [4] N. Bheekhun, A. Talib, A. Rahim, and M. R. Hassan, "Aerogels in aerospace: an overview," *Advances in Materials Science and Engineering*, vol. 2013, 2013.
- [5] S. Laurenzi, C. Circi, and M. Marchetti, "Aerogel for Aerospace Applications," *Recent Patents on Space Technology*, vol. 2, pp. 102-107, 2012.
- [6] M. Koebel, A. Rigacci, and P. Achard, "Aerogel-based thermal superinsulation: an overview," *Journal of sol-gel science and technology*, vol. 63, pp. 315-339, 2012.

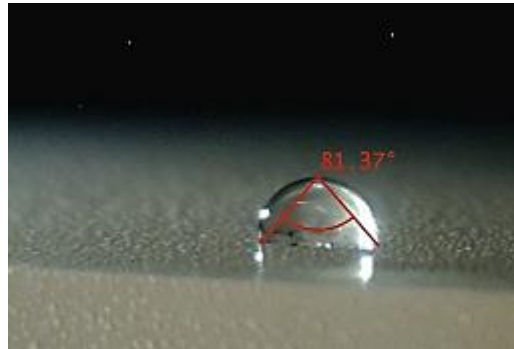
شکل ۱: زاویه تماس قطره با سطح گرانول سیلیکا ایزوژل آبگریز.

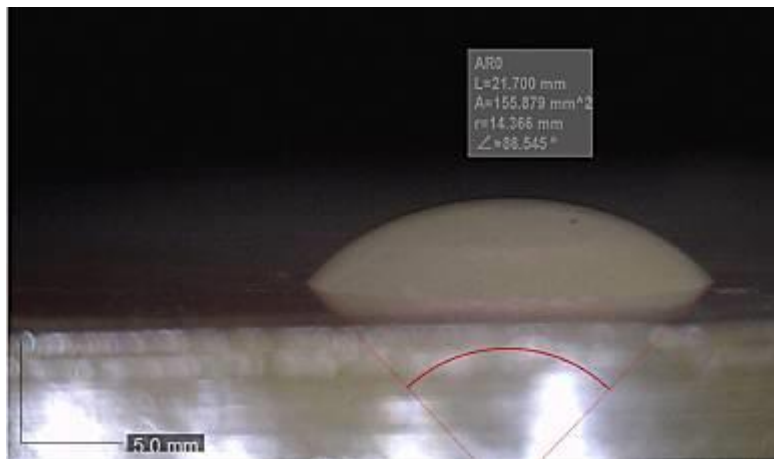
شکل ۲: زاویه تماس قطره با سطح رزین پلی استر و بدون پودر سیلیکا ایزوژل آبگریز.

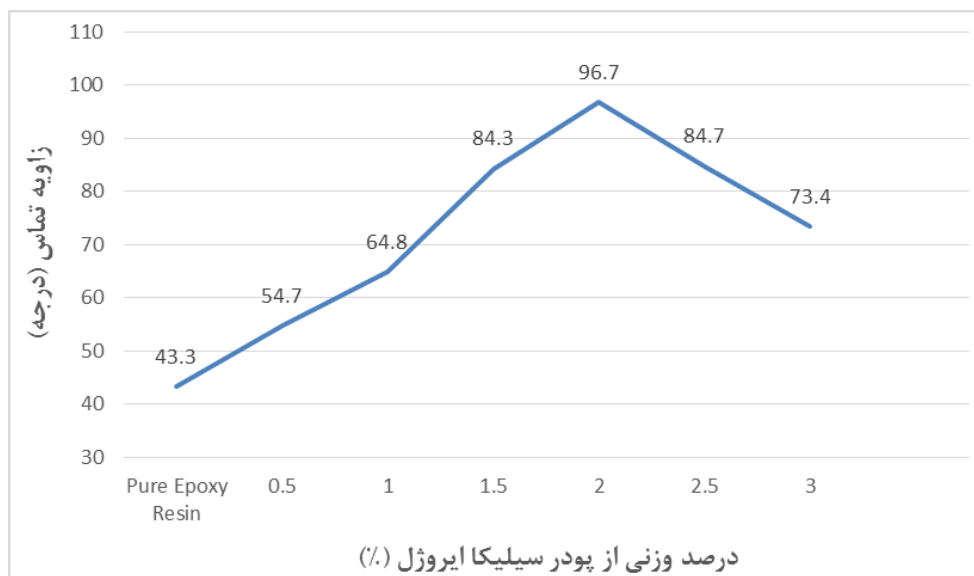
شکل ۳: نمودار زاویه تماس قطره آب با کامپوزیت بر پایه پلی استر به ازای درصدهای مختلف از پودر سیلیکا ایزوژل

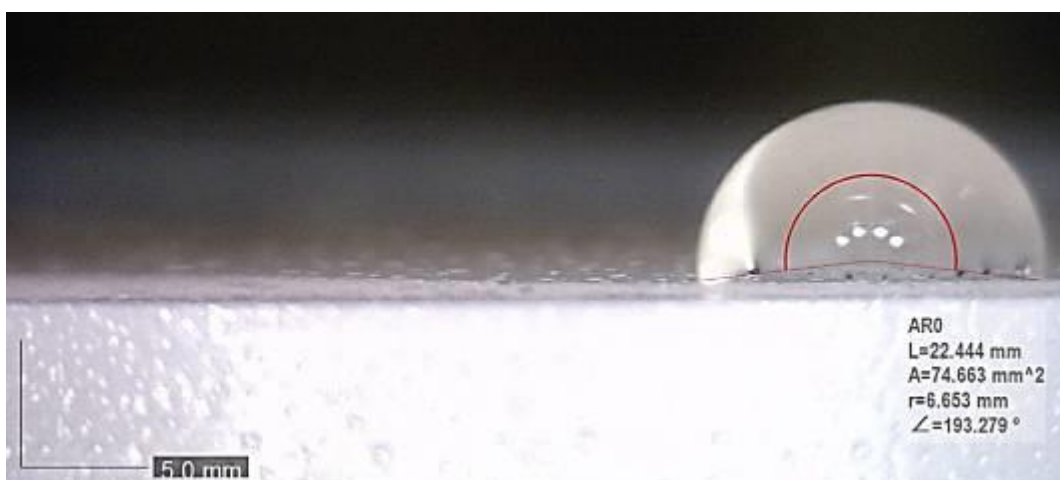
شکل ۴: زاویه تماس قطره با سطح رزین پلی استر و ۱٫۵ درصد جرمی از پودر سیلیکا ائروژل آبگریز.

شکل ۵: زاویه تماس قطره با سطح رزین اپوکسی و بدون پودر سیلیکا ائروژل آبگریز.

شکل ۶: نمودار زاویه تماس قطره آب با کامپوزیت بر پایه اپوکسی به ازای درصدهای مختلف پودر سیلیکا ائروژل

شکل ۷: زاویه تماس قطره با سطح رزین اپوکسی و ۲ درصد جرمی از پودر سیلیکا ایزوژل آبگریز.

جدول ۱: خواص مکانیکی و ضرایب انتقال حرارت مربوط به کامپوزیت بر پایه پلی استر

نمونه	ضریب انتقال حرارت (W/m.K)	مدول الاستیسیته (MPa)	کرنش (%)	سختی (Shore D)	استحکام ضربه (N/m)
رزین پلی استر	۰,۲۴۳	۳۴۰۰	۲,۱۵	۵۵±۲	۲۴۵۶
رزین اپوکسی	۰,۱۹۵	۲۱۸۶	۲,۹۳	۵۰±۲	۳۸۲۹
رزین پلی استر ۱,۵	۰,۱۳۵	۴۲۵۰	۱,۸۴	۶۳±۲	۸۹۲۰
رزین اپوکسی ۲	۰,۰۶۴	۳۵۶۰	۲,۵۱	۶۸±۲	۱۰۱۱۴
سیلیکا ایزوژل	۰,۰۴۰	-	-	-	-